

K

R

W

č. 219

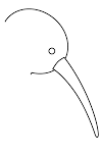

Bravo divadlo

*čarodějnice s KPŠ
Den Země Survivor
noc s Andersenem
přijímací zkoušky*

duben 2026

SLOVO ŘEDITELE

Milé čtenářky a milí čtenáři,

hezký jsme oslavili Den Země. Projekt propojil ročníky. Druhý stupeň absolvoval polodenní až celodenní výlety za ekologií, zvířaty, přírodou. Někteří vyjeli mimo hlavní město, jiní zůstávali v Praze, nebo i na školní zahradě, kde při kompostování objevovali ponravky. Co z ponravků jednou bude, si zjistěte. První stupeň po skupinkách zachraňoval Zemi na popud pozemšťana z budoucnosti. Skupinky žáků plnily úkoly pod odhledem spolehlivých deváťáků. Jedním z úkolů bylo přesadit nebo vypěstovat rostliny. Afrikány se budou prodávat na Zahradní slavnosti v rámci projektu „Afrikány pro Afriku“ nadace SIRIRI. Tyto rostliny, ale i jiné, mohou pak ozdobit vaše zahrady a domovy, školní třídy nebo školní pozemek.

Zemi potřebujeme, bez ní – bez našeho domova – bychom jako lidstvo nebyli. Škoda, že se světovládci touto myšlenkou neřídí. Vyvolávají války, nenávisť, ekonomické plundrování s těžkými následky. Pokud to takto půjde dál, může planeta Země skončit jako Venuše nebo Mars. Kdo ví, možná i tam dříve byl život podobný pozemskému a možná se tam ke své planetě chovali Marťané a Venušané stejně blbě, jako my ke své Zemi. Kdo ví ...

Tak aspoň každý za sebe něco pro naši planetu udělejme ...

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

REDAKCE

Redaktoři

Eliška POSEKANÁ, 5.I

Jakub MIKULA a Sára ŠVERÁKOVÁ, 5.J

Anna MARKOVÁ, 5.CH

Jáchym PETÁK, 6.H

Antonie Otilie LIŠKOVÁ, 6.H

Sophie VILD a Marie KLOUČKOVÁ, 8.A

Ela PROŠKOVÁ, 8.B

Tvorba námětů a realizace článků daných rubrik, pořizování fotografií.

Šéfredaktor

Mgr. Tomáš MRKVA

Organizace (harmonogram, činnost redaktorů, sběr příspěvků), psaní článků a pořizování fotografií, grafická podoba magazínu, tisk a distribuce.

Mgr. Daniela KAUDERSOVÁ

Korektura textů

OBSAH

Slovo ředitele	2
Redakce	3
Akce školy – Noc s Andersenem, Divadlo Bravo, Den Země aj.	5-12
Sport – Poprask P4 ve volejbalu	12
Interview – Lota Novotná, Daniel Kunst, Antonín Picl, Viktorie Trčková	13-16
Volný čas – KPŠ a pálení čarodějnic, čarodějnický strom tvoříme v ŠD aj.	17-19
Kultura – Svůj domov nosím s sebou	19-20
Zajímavosti – minutkový pokrm, Survivor finále, velikonoční hodina angličtiny aj.	20-26
Cestování – Brno, město odvahy a důvtipu	26-27
Zábava – škola tématem zábavy (osmisměrka, vtipy)	27-28

AKCE ŠKOLY

Noc s Andersenem

Těsně před Velikonocemi Nosorožci prožili ve škole Noc s Andersenem. Připomněli jsme si výročí Miloše Macourka, seznámili se s knížkami, které ilustroval. Vyluštili jsme rébusy s názvy písniček Zdeňka Svěráka a když se setmělo, zvládli jsme i bojovku na školní zahradě. Bylo to prima!

Autor: Jarmila Kloučková – text, foto

Surikatí vajíčková pomazánka

8. 4. Jsme ve třídě dělali vajíčkovou pomazánku. Já jsem snědla 11 vek. A dávali jsme tam například vajíčka, majonézu, sýr, pažitku, cibuli, sůl a pepř. Moc mi to chutnalo.

Josefína Riessnerová

Ve středu jsme dělali vajíčkovou pomazánku. Přinesl jsem vajíčka, která jsem v pondělí vykoledoval. Protože vejce nejím, neochutnal jsem ji.

Matyáš Tryml

Dělali jsme pomazánku z vajíček. Byla v ní cibule. Snědla jsem tři chlebíčky. Moc mi chutnaly.

Anežka Daňková

Po Velikonocích jsme si přinesli do školy vařená vejíčka. Paní učitelka přinesla pepř, sůl, hořčici, cibuli a majonézu a my všichni jsme připravili vejčkovou pomazánku. Přidal jsem si 16krát.

Joshua Mazorra Vasquez

Vařili jsme ve třídě pomazánku. Dali jsme do ní suroviny, například: vejíčka, cibuli, pažitku a další. Moc se nám povedla. Já jsem si dala 8 chlebičků. Líbilo se mi to.

Elena Červeňáková

Autor: Lenka Kabelová – text, foto

Divadlo Bravo – Cirkus Bazar

Na konci března druháci a třetáci navštívili divadelní představení Cirkus Bazar v Divadle Bravo. Líbilo se nám cvičení na visuté hrazdě, kouzelnické a akrobatické kousky, paní, která během tance stihla měnit šaty. Byla tam kouzelná atmosféra a moc jsme si to užili.

Autor: Jarmila Kloučková – text, foto

Den Země na školní zahradě

Den Země je celosvětový svátek, který se slaví 22. dubna a připomíná nám, jak je důležité chránit naši planetu. Je to den, kdy se lidé na celém světě zaměřují na přírodu. Nejen na Den Země můžeme například: neodhazovat odpadky, šetřit vodou a elektřinou, pomáhat při úklidu přírody, sázet rostliny a stromy nebo třídit odpad.

Na naší škole Den Země aktivně podporujeme. První stupeň měl na zahradě stanoviště ke Dni Země. Žáci ze druhého stupně šli na výlety k přírodním památkám. Já jsem byl na školní zahradě a dělali jsme tam spoustu věcí. Třeba jsme řezali dříví a připravovali jsme ho na akci pálení čarodějnic. Poté jsme přesívali kompost, rozváželi jsme zeminu nebo jsme hledali brouky. Velice se mi to líbilo a určitě budu chtít jít i příští rok.

Jakub Mikula, 5.J – text, D. Hubač – foto

Římani a Den Země

Ve středu 22. dubna byl Den Země. Na prvním stupni jsme zachraňovali planetu. Ráno jsme si pustili video a hned jsme věděli, co máme dělat. Paní učitelka nám rozdala barevné lístečky se zvířaty, pak jsme šli ven a podle lístečků jsme se rozdělili do týmů.

Měli jsme za úkol spolupracovat a získat 6 elementů, které jsme na konci lepili dohromady. Abychom elementy získali, museli jsme plnit úkoly na stanovištích. Planetu jsme nakonec zachránili. Účastnil se celý první stupeň a několik deváťáků. Naše třída si to velmi užila.

Autoři: A. Kubíčková a žáci 2.Ř – text, A. Kubíčková – foto

Den Země v Krčském lese: Land-art happening

Na Den Země jsme vyrazili do Krčského lesa, kde jsme tvořili vlastní land-artová díla z přírodních materiálů – větví, květin, listů nebo kamenů. Dopoledne jsme strávili venku tvorbou a objevováním, odpoledne jsme se ve škole dozvěděli něco o historii land-artu a jeho pomíjivosti.

Pak jsme se do lesa vrátili a čekalo nás překvapení – některá díla se změnila. Vítr si s nimi pohrál. Uvědomili jsme si tak, že land-art není o trvalosti, ale o okamžiku a spolupráci s přírodou. Den Země jsme tak oslavili opravdu netradičně – tvořením, pozorováním a respektem k přírodě.

Autor: Michaela Ladmanová – text, foto

Ve středu dne 22.4. jsme měli projekt Land art happening. Land art happening je tvoření z přírodnin a postupné pozorování, jak se dílo průběhem času mění/ničí. Dopoledne jsme se vydali do Krčského lesa a tam jsme tvořili. Poté jsme přišli zpět do školy na oběd, na který navazovala teoretická část o historii Land artu. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí. Po teoretické části jsme šli znovu do Krčáku, abychom zjistili, jak se naše díla změnila v posledních hodinách. Změny na dílech byly viditelné (např. povadlé květiny a pošlapané/rozfoukané listy). Projekt byl velice relaxační a moc jsem si ho užila. Tuto aktivitu by si měl vyzkoušet každý.

Autor: Eliška Havlíčková, 7.E – text

ZOO Plzeň cílem projektu

Během našeho projektu dne 22. 4. v rámci Dne Země jsme se jeli podívat na zvířata do zoologické zahrady v Plzni a nejen to, v rámci prohlídky nás také čekala komentovaná prohlídka s názvem Význam moderních ZOO.

Ráno jsme vyrazili autobusem na Smíchov, poté metrem na Zličín a pak Flixbusem do Plzně.

Když jsme tam dojeli, ujal se nás moc milý pán, který nám pověděl něco o zoologických zahradách, k čemu slouží, jaký je jejich význam a čím se liší od těch v minulosti.

Ukázal nám výběhy lvů, gepardů, hrocha a zeber a žiraf. Program jsme měli dost časově náročný, ale i tak jsme si ho moc užili.

Autor: Jáchym Peták, 6.H – text, fot

Nosorožci v galerii

Jeden březnový čtvrtek se Nosorožci vypravili do Veletržního paláce na program Blízkost sochy. Viděli jsme spoustu hezkých obrazů a soch, zaujaly nás například v kameni obtisknuté ruce nebo fotbalový míč s hřebíky. Zkoušeli jsme stavět hrady z různých materiálů a na závěr jsme dělali obtisky rukou do sádry, ty jsme si odnesli domů.

Autor: Jarmila Kloučková – text, foto

Regionální kolo soutěže v sudoku

V úterý 21. 4. se náš školní tým zúčastnil regionálního kola družstev v řešení sudoku. Trojice **Sofie P., Alice J. a Ela P.** se s nelehkými úlohami poprala výborně a v silné konkurenci obsadila **skvělé 4. místo**. Od medailového umístění je dělil jen malý krok, přesto si zaslouží velkou pochvalu za nasazení, soustředění i skvělou reprezentaci naší školy. Gratulujeme!

Autor: Martina Dvořáková – text

Historická exkurze do Terezína

Ve čtvrtek 16. 4. jsme se vypravili na historickou exkurzi do sběrného tábora Terezín. Akce se zúčastnili žáci devátého ročníku a výběr zájemců z řad ročníku osmého. Absolvovali jsme komentovanou prohlídku Malé pevnosti, přičemž jsme měli možnost nahlédnout například do cel, kde bylo drženo až 600 lidí! Dále jsme si prošli podzemní chodbu dlouhou 500 metrů a navštívili popraviště, kde bylo 2. května 1945 zastřeleno 51

vězňů. Poté jsme se vydali do Muzea ghetta, kde jsme se mohli podrobně seznámit s transporty, které byly provedeny mezi lety 1942-1944 do a z Terezínského tábora. Během návštěvy další budovy, Magdeburských kasáren, jsme měli možnost sledovat propagandistický film Theresienstadt z roku 1944. Jedná se o propagandistický film Třetí říše, který vykresluje sběrný tábor Terezín jako ráj pro Židy, kteří zde mohou svobodně žít, pracovat a starat se o své „město“.

S paní učitelkou Kaudersovou jsme zasadili film do kontextu doby vzniku a díky poznatkům z Malé pevnosti jsme mohli dané lokality z filmu zasadit do reálného prostředí s vědomím hrůz, které se zde mezi lety 1942-1945 odehrály. Naše putování jsme ukončili v terezínském krematoriu, kde jsme mohli vidět pece, které byly využity nacistickým režimem ke kremaci zemřelých vězňů tábora. Nechyběly zde ani pitevní stoly, které vyvolávají děsivé pocity dodnes. Přes mráz jdoucí po zádech jsme si tento výlet užili a poznali jsme hodně nových věcí.

Vybrané zážitky účastníků

„Udělal na mě dojem, že je hodně věcí zchovalých a já na to mohla sahat, ale taky se mi dělalo špatně, jak se 20 lidí vejde do malé místnosti...“

Schniderová Klára, 8.A

„Návštěvou Tereziína jsem si uvědomila, jak dobře se máme v této době a měli bychom si vážit našich podmínek.“

Forgáčová Viktoria, 8.B

„Je hrůza, co se tady dělo, važme si doby a svobody v každodenních činnostech.“

Morawski Michal, 8.C

„Vyvolalo to ve mně vzpomínky z různých filmů (...), hlavně strach a lítost.“

Vytiska Teodor, 9.Ž

Autor: Adam Lukeš – text, ČSFD, Theresienstadt 1944- foto

Surikaty v dendrologické zahradě

Ve čtvrtek 9. dubna vyrazila Surikatí partička do dendrologické zahrady na program "O zvědavém káčátku". Co se tam dělo? To se dozvíte z některých zápisků, které si Surikaty píšou do svých deníků 😊.

9. dubna jsme byli v dendrologické zahradě na programu. Bylo to hodně zajímavé. Lovili jsme tam živočichy, kteří žijí v mokřadu. Potom jsme byli u rybníka krmít kapry. Dozvěděla jsem se, jaký je rozdíl mezi mokřadem a rybníkem: že rybník je vyrobený lidmi a mokřad přírodou.

Josefína Riessnerová

Jedna paní nám dala podběrák a sítko, kterými jsme lovili v rybníku. Pak jsme koukali lupou na náš úlovek. Bylo to zajímavé. Krmili jsme kachny a kapry. Koupila jsem si tam maliník a turistický deník.

Sofie Králová

Ve čtvrtek 9. dubna jsme se třídou vyrazili na výlet do dendrologické zahrady. Viděli jsme v rybníku kachny, ryby, husy a další vodní živočichy. Já jsem krmil kapry, a dokonce jsem uviděl holuba sedícího v hníždě. Mamince jsem z lásky koupil ibišek a pro sebe surikatí deník.

Max Švec

Byli jsme v dendrologické zahradě. Viděli jsme spoustu krásných stromů, květin a jezírek. Nejvíce se mi líbilo lovení hmyzu. Bylo to super!

Lili Toufarová

Byli jsme v dendrologické zahradě. Lovili jsme v močálu hmyz. Chytili jsme jepice, potápníky a pavouka. Také jsme krmili ryby. Užila jsem si to.

Elena Červeňáková

Byla jsem v dendrologické zahradě. Byly tam různé kytky. Koupila jsem si tam jiřiny. Lovili jsme tam cedníkem vodní brouky.

Anežka Daňková

Autor: Lenka Kabelová – text, foto

SPORT

Poprask Prahy 4 ve volejbalu

Dne 21.4. se v naší škole konalo další kolo sportovního klání. Naši školu čekalo finále Prahy 4 ve volejbalu, ve kterém jsme obsadili skvělé 3. místo z celkových 9 škol, které se obvodního kola na Praze 4 účastnily.

Na finále naši školu reprezentovali:

9.V – Hora, Pečínka,

9.Z – Hrubý, Bularga, Šorejs

9.Ž – Hrubý

8.A – Kovařík, Volf

8.B – Pokorný

7.E – Jurčíček

Autor: Jiří Brabec – text, foto

INTERVIEW

V tomto čísle jsme se rozhodli našim čtenářům formou rozhovoru přiblížit průběh zkoušek na nejrůznější typy středních škol. Zpovídali jsme ty, kteří nedělali klasické přijímačky, ale hlásili ne třeba na výtvarnou školu, učiliště či školu hereckou.

Lota Novotná, žákyně devátého ročníku

1. Proč ses rozhodla dělat talentové zkoušky, bylo to potřeba?

Talentové zkoušky jsem dělala, protože mým dlouhodobým snem byla výtvarná škola. A talentové zkoušky jsou tu samozřejmostí. Takže ano, bylo to potřeba.

2. Existuje více podob těchto zkoušek?

Ano, protože na výtvarných školách neplatí jednotná přijímací zkouška, jsou talentové zkoušky. Na každé škole jiné podle jejich požadavků. Ale samozřejmě fungují na stejném principu. Jen každá škola klade důraz na něco jiného.

3. Jak se liší talentové zkoušky od běžných přijímaček?

Řekla bych, že vším. Na normálních zkouškách píšete test z matematiky a češtiny. Na výtvarných školách plníte dokonce i tři úkoly a časový limit se na každé škole liší. Normální zkoušky mají dva termíny se započítáním lepšího výsledku. Talentové zkoušky mají více kol, do kterých se musíte dostat, abyste byli přijati. Jedno mají všichni stejné, a to cizí prostředí, obrovský stres a nervozitu.

4. Jakým způsobem probíhala příprava na talentové zkoušky?

Hodně záleží, na jakou školu se hlásíte. Na některé školy se stačí připravovat krátce a na některé o něco déle. Zde jsou tři nejtěžší školy Hollarka, Hellichovka a Žižkárna, u těch se musíte připravovat řádně minimálně od 8. třídy. Já se hlásila na Hellichovku a Žižkárnu. Chodila jsem na výtvarku 3x týdně a kreslila jsem denně. Také je dobré chodit na různé výstavy a mít všeobecný přehled. Velmi důležité jsou dny otevřených dveří a konzultace vašich prací.

5. Popíšeš čtenářům průběh zkoušky?

Nejdříve se píše test z dějin výtvarného umění, který obsahuje i něco málo z češtiny. Na něj máte cca 20 min. Poté následují tři výtvarné úkoly: 2. Zátiší a dva úkoly podle vámi zvoleného oboru.

Máte pauzu a čekáte, jestli se dostanete do třetího kola = pohovor, ten trvá cca 10 minut. S sebou musíte mít i portfolia, která komentujete u pohovoru.

6. Jak dlouho zkoušky probíhaly, kolik se hlásilo uchazečů?

Od rána až do pozdního odpoledne – záleží, jestli se dostanete k pohovoru. Na můj obor propagační grafika se hlásilo 66 lidí a brali 10. Na každý obor se hlásí jiný počet žáků.

7. Co se při talentových zkouškách hodnotí a jak?

Hodnotí se test, portfolio, 3 výtvarné úkoly, pohovor a vysvědčení. Ale každá škola má jinou bodovou škálu.

Autor: Sophie Vild, 8.A – text

Daniel Kunst, žák devátého ročníku

1. Proč ses rozhodl jít na pohovor, bylo to potřeba?

Ano, pohovor je místo přijímacích zkoušek.

2. Existuje více podob těchto zkoušek?

Ne, je jen jeden způsob.

3. Jak se liší tento pohovor od běžných přijímaček?

Úplně ve všem, nepočítají se příklady, ani se neřeší gramatika, jen se odpovídá na otázky.

4. Jakým způsobem probíhala příprava na pohovor?

Díval jsem se na webové stránky školy, zjišťoval jsem, co se na oboru studuje, jak probíhá výuka. Připravoval jsem si odpovědi na otázky o své motivaci a o zájmu o obor.

5. Popíšeš čtenářům průběh pohovoru?

Pohovor byl před tříčlennou komisí, která se mně ptala, proč chci studovat na této škole a proč tento obor. Ptali se na moji představu do budoucnosti.

6. Jak dlouho pohovor probíhal, kolik se hlásilo uchazečů?

Pohovor trval asi 10 minut. Na každé místo jsou 3 uchazeči.

7. Co se při těchto pohovorech hodnotí a jak?

Při pohovorech se hlavně hodnotí zájem o obor a motivace.

Autor: Marie Kloučková, 8.A – text

Antonín Pilc, žák devátého ročníku

1. Proč ses rozhodl dělat talentové zkoušky, bylo to potřeba?

Talentové zkoušky jsem se rozhodl dělat, protože mi vůbec nešla matika ani čeština, a hlavně kvůli tomu, že mě už od malička baví herectví.

2. Existuje více podob těchto zkoušek?

Samozřejmě, každá škola to má trochu jinak.

3. Jak se liší talentové zkoušky od běžných přijímaček?

Od běžných přijímaček se talentové zkoušky liší tím, že se nedělá Cermat.

4. Jakým způsobem probíhala příprava na talentové zkoušky?

Talentové zkoušky probíhají na kola, v 1. kole jsou všichni, co se hlásí na danou školu, do 2. kola se dostane užší výběr, 3. kolo je rozhodující.

5. Popíšeš čtenářům průběh zkoušek?

Začátek je jako u běžných přijímaček, přijdete, ukážete občanku s pozvánkou a pak jen čekáte, kdy půjdete na řadu.

6. Jak dlouho zkoušky probíhaly, kolik se hlásilo uchazečů?

Na pražskou konzervatoř, kam jsem se hlásil, se hlásilo 150 uchazečů, talentové zkoušky trvaly cca týden, každé kolo bylo v jiný den.

7. Co se při talentových zkouškách hodnotí a jak?

To nedokážu říct přesně, hodnocení je totiž individuální.

Autor: Ela Prošková, 8.B – text

Viktorie Trčková, bývalá žákyně školy

Ani tentokrát nemůže v našem magazínu chybět zpověď bývalého žáka či žákyně naší školy, hledání dalšího respondenta nebylo těžké, jedná se o sestru respondenta z minulého čísla Viktorii Trčkovou.

1. Jak se jmenovala třída, do které jsi chodila?

Chodila jsem do třídy Netopýrů.

2. Dala ti naše škola něco na střední nebo obecně do života?

Škola mě dobře připravila na přijímací zkoušky na střední, což mi hodně pomohlo.

3. Jaký byl tvůj oblíbený předmět na základce a jaký na střední?

Na základní škole mě nejvíc bavila angličtina, čeština a také vaření. Na střední mě pořád baví angličtina a čeština, ale začala mě bavit i matematika.

4. Pamatuješ si na nějakou peprnou chvíli, která se ti přihodila u nás na škole?

Pamatuji si hodně hezkých a vtipných chvil se spolužáky. Třeba jednou ve školní jídelně jsme utrhli opěrku u židle, což bylo tehdy dost vtipné (i když trochu průšvih)

5. Koníčky, které jsi dělala na základce, zůstaly ti dodnes?

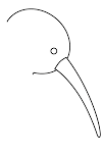
Některé mi zůstaly – pořád hraji softball. Naopak třeba na klavír jsem již hrát přestala.

6. Co ráda děláš ve volném čase?

Ve volném čase hraji softball, chodím do posilovny, na procházky a celkově ráda sportuji. Taky ráda čtu a pečuji.

Autor: Sophie Vild, 8.A – text

VOLNÝ ČAS

KPŠ a pálení čarodějnic

Dne 23. 4. se na školní zahradě konal čarodějnický večer. Byla tam spousta zábavných aktivit, např.: chození po laně, bubnování na bubny, nebo jste si mohli vyrobit strašidelnou skleničku. Mohli jste si také opéct buřtík nebo marshmallow. Někdo se rozhodl pro změnu své image a nechal si obarvit vlasy. Nakonec akce se jako vždy pálila čarodějnice. Nejvíce mě bavilo vyrábět skleničku ovšem možností, jak si užít tento den bylo víc než dost.

Autor: Sára Šveráková, 5.J – text

Tvoříme v ŠD

Během odpoledne ve středu 15. 4. proběhla ve školní družině pod jídelnou tvořivá akce pro děti třetích ročníků. V čase od 14:00 hodin do 16:00 hodin jsme si technikou scrapbookingu vyzkoušely výrobu deníčku, jmenovky, záložky do knihy apod.

Program akce byl zaměřen na rozvoj kreativity, hravé inspirace. Děti pracovaly s nadšením, vytvářely pestré a nápadité výrobky. Těšila nás všechny radost z tvoření a věříme, že se k této činnosti ještě někdy vrátíme.

Autorky: vychovatelky 3. roč. – text, foto

Čarodějnický strom

Už se stalo tradicí ve školní družině, že v období oslav filipojakubské noci (30.dubna) zdobíme na školní zahradě ZŠ Jižní ČARODĚJNICKÝ STROM.

Vybíráme vhodný strom, který nám umožní svojí krásnou rozvětvenou korunou umístit zhotovené čarodějnice, pavouky, netopýry atd. do jeho prostoru. Všechna oddělení se aktivně zapojují do tvořivé práce. Děti mají radost z tvoření, a i z toho, že jejich výrobky potěší ostatní. Výrobky se stávají podnětem pro další vyrábění. Pokud se ještě zviditelní ekologický záměr použitých materiálů při vyrábění, tak ještě u dětí podnítíme ohleduplnost k přírodě.

Dříve tato tradice měla svoji symboliku, o čemž si povídáme v rámci činnosti ve školní družině, dnes je to spíše o setkávání se a tvořivosti. Po skončení akce vše uvedeme do původního stavu a nyní již vymýšlíme, co vytvoříme příští rok. Právě tyto zdánlivé maličkosti dělají naše dny nevšedními.

Autor: vychovatelky ŠD, – text, foto

Uklidme Česko

Letos na jaře jsme už potřetí v rámci Uklidme Česko zbavovali Spořilov všemožných odpadků. Účast byla rekordní – sešlo se nás jedenáct žáků ze ZŠ Jižní a jedenáct dospěláků.

Naplnili jsme neuvěřitelných 16 pytlů odpadu, to je asi 300 kg. Přidejte se příště k nám, je to vlastně zábava.

Uklidme Česko je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky (a dokonce na pár místech mimo ni).

Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek. Hlavní podzimní úklidový den (World Cleanup Day 2026) bude v neděli 20. září 2026.

Další informace o této celostátní akci najdete na www.uklidmecesko.cz.

Theo Detaeye, 4.K – text, foto

KULTURA

Anna Banytiuk: Svůj domov nosím s sebou

Dne 27. 4. jsme v rámci výtvarné výchovy navštívili Geofyzikální ústav u nás na Spořilově, kde jsme měli možnost prohlédnout si krásné obrazy Anny Banytiuk.

Je to malířka, která je původem z Ukrajiny a studuje v Praze na Akademii výtvarných umění. Je jí teprve 22 let, ale přestože je tak mladá, jsou její obrazy opravdu ohromující.

Mně se líbilo, že si pod každým z nich můžete představit nějaký jiný příběh. Nejvíc mě zaujaly dva obrazy představující rodiče věšící záclony. Na jiném obraze můžete vidět chlapce, který hraje na ukulele. Zjistila jsem, že jde ve skutečnosti o jejího bratra, který když byl nemocný, hrál na ukulele a zároveň si hřál nohy v latoru s teplou vodou.

Až tento článek vyjde, tak už bohužel výstava nebude aktuální, pokud ale toužíte vidět některá díla Anny Banytiuk, můžete sledovat, jestli se neblíží nějaká další výstava.

Autor: Anna Marková, 5.CH – text, obraz (internet)

Zajímavosti

Minutkový pokrm

Na hodině vaření jsme museli předem vymyslet a navrhnout minutkový pokrm, který splňuje podmínky: tepelně upravené maso či jeho alternativu, přílohu (ne krokety a hranolky) a zeleninovou oblohu s dipem či zálivkou. Naše skupinka si vybrala smažený sýr s máslovými bramborami a zeleninovým salátem (okurka, červená paprika, rajče se zálivkou).

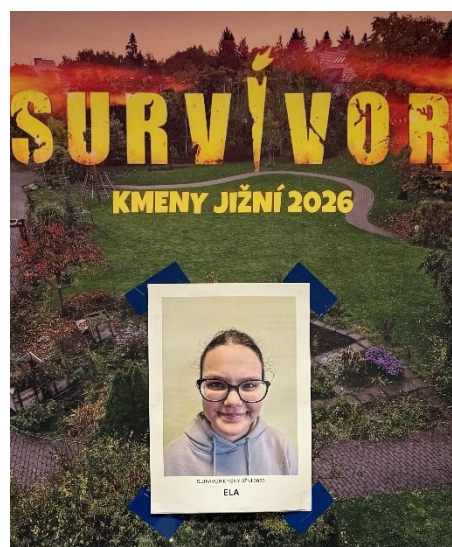
Nejprve jsme si oloupali a nakrájeli brambory na stejně velké kostičky a vhodili jsme je do hrnce s osolenou vodou a dali jsme je vařit s kmínem, dokud nebudou měkké. Poté jsme nakrájeli 30 % eidam na 2 stejné trojúhelníky. Obalili jsme je nejprve v mouce pak ve vajíčku pak ve strouhance a znova ve vajíčku a znovu ve strouhance, aby sýr nevytekl. Dali jsme ho na pánev s předem přehřátým slunečnicovým olejem a smažili jsme sýr dozlatova. Na salát jsme si připravili zálivku se solí, pepřem, olivovým olejem a octem, poté jsme nakrájeli všechnu zeleninu do jedné misky a promíchali se zálivkou. Při servírování jsme dali ještě na brambory s jarní cibulkou máslo.

Vaření jsme si moc užili a myslíme si, že jsme to měli lepší než ve školní jídelně 😊.

Autor: Matouš Nováček, 8.B – text,

Survivor finále

V pondělí 23. 3. proběhlo finále celoškolní hry SURVIVOR KMENY JIŽNÍ mezi Eliškou a Dášou. Průběh hry můžete vidět ve fotodokumentaci. Nejen žáci, ale i dospělí si umí hrát. Jak můžete vidět, pět učitelů se domluvilo na perfektní kostýmy a každý z nich si vybral jednu hru, kterou buď představil, nebo si ji zahrál proti finalistkám. Paní zástupkyně Nejtková byla Vědma ze hry Logik. Milan Telvák Král imunit, Hanka, postava ze hry Člověče, nezlob se.

Blondie (K. Lehovcová) byla za Barbie a pan ředitel za dozorce ZOO ZŠ Jižní. Všichni, včetně diváků a podporovatelů obou hráček, si to hodně užili. Během všech setkání dominovala spíše Dáša, ale v tomto posledním pětikolovém dnu zvítězila poměrně jasně Eliška. Velká gratulace Elišce, která se stala po 3 měsících hry výherkyní Survivor kmeny Jižní 2026.

Autor: Dušan Hubač – text, T. Mrkva a A. Saravanan – foto

Velikonoční hodina angličtiny

Ve středu 8. dubna jsme měli velikonoční hodinu anglického jazyka. Byli jsme v parku nad kostelem. Měli jsme si přinést buď nabarvené, nebo bílé vejce a vařečku. Hráli jsme 3 hry.

První hra byla o tom, že jsme měli poslat vejce z kopce tak, aby v cíli vyhrálo (většina vajec to nepřežila).

Ve druhé hře jsme si měli vzít vařečku. Dali jsme vejce na vařečku a měli jsme doběhnout do cíle co nejdříve, ale zároveň nám nesmělo spadnout.

Ve třetí hře jsme už nepoužívali vařečku ani vejce, protože jsme dostali pracovní list a ten jsme měli vyplnit podle obrázků, které paní učitelka rozmístila kolem, a měli jsme pro ně běhat.

Nakonec došlo k vyhodnocení a výherci dostali malé čokoládové vajíčko. Tato hodina mě hodně bavila.

Autor: Antonie O. Lišková, 6. L – text

Příběhy našich sousedů – dějiny v životě každého z nás

Naše škola se již tradičně zapojila do projektu Příběhy našich sousedů, kterou organizuje Post Bellum. Cílem projektu je najít, zmapovat, nahrát, převyprávět a zachovat příběh člověka, který ve svém životě zažil jakoukoliv událost, kterou je ochoten sdílet s veřejností. Tento rok jsme měli pamětníka pana Davida Kadlece, který se s námi podělil o zajímavý příběh z války v Jugoslávii.

David Kadlec se narodil v roce 1972 v tehdejší Československu a ve svých třech letech odcestoval s maminkou do Chorvatska. Zde se učil česky na české škole a plánoval zde zůstat. Zlom přišel v roce 1991, kdy mladý David byl na vojně v tehdejší Jugoslávii a byl povolán do války proti své domovině – Chorvatsku. Válka přišla z důvodu vyhlášení nezávislosti Chorvatska na Jugoslávii.

Pan Kadlec odmítal bojovat proti své vlasti, tudíž byl zatčen a uvězněn. Během vězení byl bit a nemohl zprvu kontaktovat svoji rodinu. Změnu přinesl Červený kříž, který ho registroval jako válečného zajatce a umožnil mu komunikovat s rodinou. Nakonec se panu Kadlecovi povedlo dostat do Československa pomocí rodiny a českých politiků.

Velice děkujeme panu Kadlecovi za ochotu sdílet tento příběh. Díky němu jsme se mohli dozvědět o tématu, které není tolik známé v českém prostředí a uchovat tento příběh pro budoucí generace. Celý příběh včetně životopisu je veřejně přístupný na stránkách www.pribehynasichsousedu.cz.

muž na fotografii vpravo

Zákulísí projektu

Ačkoliv se může zdát, že tento projekt je maličkostí, obnáší mnoho úsilí celého týmu, pamětníka a koordinátora projektu. Příběh jsme začali mapovat od října 2025, kdy jsme se dozvěděli o ochotě pamětníka přijít na rozhovor. Natáčení probíhalo v listopadu ve školní knihovně a trvalo celkem přes hodinu a půl. Tento rozhovor jsme následně museli přepsat a vybrat si, které pasáže budeme chtít rozpracovat hlouběji. K pochopení příběhu bylo nutné prostudovat dějiny Jugoslávie a pochopit, proč došlo k této

válce a na jaké straně stál náš pamětník. Díky pečlivé práci členů týmu jsme měli šanci pochopit jádro konfliktu a vyvarovat se nesprávné interpretace celého příběhu.

Tým si poté může vybrat formu zpracování příběhu a tento rok jsme se rozhodli pro komiks, který se nám zdál jako vhodná volba pro vyjádření několika symbolických okamžiků. Mezi další možnosti zpracování patří například reportáž, animace, hraná scénka či podcast. Jelikož jsme si vybrali komiks, museli jsme absolvovat školení na jeho tvorbu, které nám pomohlo nejen zpracovat náš příběh, ale také se dozvědět něco navíc o tom, jak se kreslí a vzniká.

Po několika hodinách kreslení jsme měli hotový komiks a poslední věcí, kterou jsme museli udělat, bylo vymyslet představení projektu. Každý rok se zhruba na konci března schází všechny týmy z Prahy 4, aby na slavnostním ceremoniálu seznámily veřejnost se svými projekty. Na této akci je přítomna porota složená z historika, novináře a učitele, která hodnotí každý z týmů. Před zaplněným Divadlem Dobeška náš tým seznámil diváky s životem pana Kadlece formou

divadelního představení. Na konci večera jsme dostali nejen velice kladné hodnocení od poroty, ale i od kolegů vyučujících z naší školy, kteří nás přišli podpořit.

Závěrem chci ještě jednou poděkovat našemu týmu ve složení: Lukáš Kunst, Oldřich Šorejs, Hynek Zyma, Marie Brožíková, Václav Wdowka a Antonín Pilc, že se svědomitě a aktivně zapojili do projektu. Příští rok nás tento projekt bude čekat již počtvrté.

Autor: Adam Lukeš – text, Václav Wdowka a Post Bellum – foto

Velikonoční výstava

Jmenuji se Galina Kratochvílová. Jsem asistentkou a vychovatelkou dětí v přípravné třídě. Také vedu dva družinové kroužky Tvořilky- mladší a starší věková kategorie.

Chtěla jsem dětem z kroužků udělat radost, tak se zrodil nápad uspořádat jim výstavu. Protože se blížily Velikonoce, téma bylo jasné.

Po domluvě s panem ředitelem, který projekt schválil, jsme se radostně pustili do výtvarné práce.

Mezi mladšími žáky kroužku je poměrně dost dětí z přípravné třídy. Jakmile se jejich spolužáci dozvěděli o chystaném překvapení, projeví o něj velký zájem a chtěli se také na výstavě podílet.

A tak vznikla spolupráce dětí z kroužků a celé přípravné třídy.

Třídní paní učitelka přípravky Iva Brezinová s chutí žáky podpořila a na výrobu poskytla i hodiny Vv a Pcv. Po instalaci výstavy jsme umožnily i vstup rodičům k exponátům, aby se mohli potěšit, jak jsou jejich děti šikovné. Právem byli na ně hrdi a radovali se z jejich úspěchu. I děti z kroužku se rády chlubily svým spolužákům, když společně procházely kolem výstavy.

Všechny děti tvoření hodně bavilo, užívaly si to a těšily se na vlastní výstavu. Z té, ale i ze spolupráce s ostatními měly velikou radost.

Tu jsem měla i já, protože se můj záměr o propojení dětí různého věku a výsledného přesahu povedl.

Věřím, že výstava potěšila každého, kdo procházel vestibulem staré budovy, a byla přínosem pro celou školu.

Děti byly tak nadšené, že se ptaly, kdy zas něco podobného uskutečníme. Takže- VÝZVA....

Autor: Galina Kratochvílová – text, T. Mrkva – foto

KIWI v soutěži časopisů

I letos jsme náš školní magazín přihlásili do celorepublikové soutěže. Časopis hodnotí porota z řad pedagogů Vyšší odborné školy publicistiky, ale také odborníci z veřejného sektoru.

Každý časopis je podroben hodnocení hned šestnácti různých kritérií a za každou z nich ve výsledku dostává počet bodů, ty pak v součtu rozhodují o konečné pozici vůči konkurentům.

Letos jsme se poprvé osobně účastnili slavnostního předávání diplomů, samotný akt se konal na půdě již zmíněné vyšší odborné školy, dvojice moderátorů nás do poslední chvíle napínala a snažila se oddalovat chvíle napětí při vyhlásování jednotlivých pozic. Letošního ročníku se ve středočeském kole účastnilo rekordních 106 škol, magazín Kiwi se do dalšího kola v Brně sice nedostal, nicméně obsadili jsme příčku hned po těch třech nejlepších místech, i to lze považovat podle mého názoru za skvělý výsledek.

Moc bych touto cestou jako šéfredaktor chtěl poděkovat všem redaktorům, učitelům za jejich aktivní přístup, žákům za jejich příspěvky. Štěstí zkusíme i příští rok a třeba se opět dostaneme na stupeň vítězů, jako tomu bývalo v minulých letech.

Autor: Tomáš Mrkva – text, Š. Tkáčová – foto

CESTOVÁNÍ

Město odvahy a důvtipu

Brno – známé jako druhé největší město České republiky zároveň i počtem obyvatel, ale známe ho dobře? Pražané často mluví o tomto městě jako, „o jiném světě,“ jelikož mají zvyky a pojmy, kterým často nerozumí. Samozřejmě pouze v humoru. To nemění nic na tom, že je to město, které bychom měli zařadit do turistických cílů.

Když se podíváme na památky, určitě stojí za návštěvu náměstí Svobody, které se pyšní svým orlojem. Samozřejmě není jako náš v Praze, ale i tak je zajímavý svým vzhledem. Říká se, že na Vánoce do orloje lidi strkají ruce a snaží se chytit padající skleněčky, které by měly přinášet štěstí. Nad Brnem se tyčí katedrála svatých Petra a Pavla. Také doporučuji navštívit planetárium a hvězdárnu, kde se párkrát za rok nafouknou obrovské planety a lidi mohou vidět planety blíže. Kousek od planetária je vila Tugendhat, ze které je momentálně muzeum a patří na seznam světového dědictví UNESCO.

Jedním ze symbolů města je krokodýl, někdy drak s kolem, který představuje vítězství lidské chytrosti nad zlem. Také odvalu a důvtip obyvatel města. Jestli se chcete zrelaxovat a trochu se rozmazlit, určitě navštivte Wellness hotel Maximus.

Koho baví auta, může se v létě přijet podívat na MotoGP. Automotodrom je největší a nejdelší závodní okruh v ČR. Má délku 5,4 km a jezdí se zde v proti směru hodinových ručiček, což u jiných okruhů není běžné. A nezapomeňte na zpřístupněné vodojemy na Žlutém kopci. Toto místo je opravdu magické.

Autor: Ela Prošková, 8.B – text, foto

ZÁBAVA

Zábava

I téma školy může být jedním z těch, které tvoří náplň této rubriky. V osmisměrce jako vždy vyškrtej slova vpravo, z těch zbývajících vytvoř tajenku. Vtipy ber jako zpestření školních dnů.

G	E	B	X	F	T	I	Ú	E	S	R	G
P	Ř	E	S	T	Á	V	K	A	H	J	U
R	A	R	W	E	I	K	O	K	P	Č	M
A	R	S	O	Z	A	D	L	H	E	F	A
V	P	A	T	C	S	H	P	B	Q	H	D
Í	F	Z	E	E	H	M	N	T	J	E	J
T	A	I	I	N	L	I	E	T	S	I	Z
K	G	S	D	Y	C	K	C	K	D	N	O
O	R	E	P	E	E	T	Y	X	K	A	G
B	I	Š	Z	V	U	C	E	F	I	X	Y
Y	G	I	N	J	O	W	P	M	U	L	K
O	K	T	Á	V	Á	Z	E	Ř	O	S	N

PŘESTÁVKA
 UČEBNICE
 PASTELKY
 ÚKOL
 SEŠIT
 GUMA
 PRAVÍTKO
 PERO
 OŘEZÁVÁTKO
 DESKY
 FIXY

Anička přinese domů poznámku, kam paní učitelka napsala: „Vaše dcera nic neumí.“ Tatínek si poznámku přečte a napíše pod ni: „Právě proto ji posílám do školy!

Ve škole:

„Čím by asi byl Jan Ámos Komenský, kdyby dnes ještě žil?“ „Zaručeně nejstarším Čechem!“

„Žáci, kdo odpoví na první otázku, nemusí odpovídat na druhou. Tak tedy Hurvíнку: Kolik máš vlasů na hlavě?“

Hurvínek odpoví: „345.“

„Jak jsi na takovou hloupost přišel?“ podiví se učitel. „Nepovím, protože tohle je už druhá otázka.“

Autor: Antonie O. Lišková, 6.H – osmisměrka, vtipy